

Terwijl hier de propagandabladen vol staan over de val van de Roebel en de moeilijke tijden in Rusland, heeft Poetin zijn volgende meesterzet gedaan.

Een overeenkomst met Turkije die een streep haalt door Amerikaanse plannen en die verstrekkende gevolgen zal hebben.

Er zijn van die momenten in de wereldgeschiedenis die later “een keerpunt” worden genoemd.

De overeenkomst die de Russische president Vladimir Poetin met Turkije heeft gesloten, wordt een dergelijk keerpunt in onze geschiedenis. Gas heeft hierin weer eens een hoofdrol.

Eigenlijk heeft alles wat er nu gebeurt, zoals de burgeroorlog in Syrië en het oneindig demoniseren van Rusland, alles te maken met de lucratieve (Europese) energiemarkt.

De Syrische president Assad moet verdwijnen omdat deze geen toestemming geeft voor de aanleg van een [gaspipeline vanaf Qatar](#) door Syrië richting Europa. Amerika, met hun maatjes Saoedi Arabië en Qatar, wil dat deze pipeline er hoe dan ook komt, zodat Europa via deze toevoer een groot deel van hun gasvoorraad kan binnenhalen, waardoor Rusland als het ware buitenspel wordt gezet.

Dat is ook de reden dat de Europese Unie de afgelopen jaren er vanalles aan heeft gedaan om de zogenaamde South Stream pipeline te boycotten. Deze pipeline die door het Russische Gazprom zou worden aangelegd via de Zwarte Zee, zou Europa binnenkomen via Bulgarije en vervolgens doorlopen tot aan Oostenrijk.

Gazprom is al in 2012 begonnen met de voorbereidingen hiervan. Nu is het energiebedrijf op een punt gekomen waarbij daadwerkelijk begonnen moet worden met de aanleg. Onder druk echter van de Europese Unie heeft Bulgarije nog steeds geen toestemming gegeven voor de aanleg van de pipeline door het land.

Dit is merkwaardig omdat een relatief arm land als Bulgarije honderden miljoenen Dollars per jaar gaat verdienen met de doorvoer van gas. Poetin merkte dan ook op dat Bulgarije niet meer

in staat is om te handelen als een zelfstandig land en zei verder dat hij niet van plan is om een dure pijplijn aan te leggen die vervolgens voor de grens van Bulgarije tot stilstand komt.

Formeel ligt de EU dwars omdat volgens eigen reglementen de eigenaar van de pijplijn niet hetzelfde bedrijf mag zijn wat het gas levert, maar de werkelijke reden is een hele andere. Het wordt een "politieke reden" genoemd waardoor Brussel geen toestemming geeft voor de aanleg van die pijplijn, maar uiteraard is de werkelijke reden de druk van Amerika om Rusland zoveel mogelijk van de Europese energiemarkt af te sluiten.

Poetin adviseert Bulgarije dan ook om een schadeclaim in te dienen bij de EU voor derving van inkomsten en heeft besloten om niet verder te gaan met de South Stream pijplijn.

Wat Poetin wel heeft gedaan, als alternatief op het mislukte project, is een historische overeenkomst tekenen met Erdogan om een gaspijplijn aan te leggen die vanaf Rusland naar Turkije zal lopen tot aan de Griekse grens.

Het wordt een enorm grote pijplijn met een capaciteit van 63 miljoen kubieke meter gas per jaar. Daarvan zal jaarlijks 14 miljoen kubieke meter aan Turkije worden geleverd. Ook krijgt het land een aantrekkelijke korting op de Russische gasleveringen die misschien wel kunnen oplopen tot 15 procent. Daarnaast wordt er gesproken over eventuele deelname van Turkse bedrijven in het project.

De bedoeling van die pijplijn is uiteraard dat niet alleen Turkije gas zal krijgen via deze toevoer, maar ook andere Zuid en Oost Europese landen, waardoor Turkije ook weer extra zal verdienen.

De gevolgen van deze overeenkomst zijn immens.

Turkije heeft nu gekozen, niet voor Europa en het Westen, maar voor Rusland en eventueel straks Iran wanneer die er wel in slaagt om een pijplijn door Syrië aan te leggen.

Jarenlang heeft Europa Turkije in de wachtkamer gehouden en moeilijk gedaan over toetreding tot de EU. Nu hoeft het niet meer want [Turkije wil niet meer](#) en heeft nu bovendien een gouden deal met Poetin.

Dit alles heeft nog een andere belangrijke consequentie.

Zelfs al zouden Amerika en consorten erin slagen om Assad te verdrijven en alsnog de pijplijn vanaf Qatar aan te leggen dan stopt het bij de Turkse grens. Turkije zal nadat de huidige overeenkomst met Rusland is getekend namelijk nooit toestemming geven voor de aanleg van die pijplijn over hun grondgebied.

Nu is het dus niet alleen Assad die een sta in de weg is, maar ook Turkije. Rusland daarentegen heeft straks een enorme pijplijn tot aan de Griekse grens. De Europese Unie kan dan wel vrolijk doorgaan met het in opdracht van Amerika demoniseren van Rusland, maar voor wat energie betreft, heeft het straks maar heel weinig alternatieven.

Het zal dan ook niet voor niets zijn dat de meeste Europese politici met windmolens rondlopen.

Dan zijn er nog een aantal merkwaardige en opmerkelijke gebeurtenissen die wel weer heel toevallig samenvallen met deze deal.

Zoals het bezoek van de paus aan Turkije ongeveer op hetzelfde moment dat de overeenkomst met Rusland wordt gesloten. Ook dat zal absoluut geen toeval zijn geweest want de paus speelt waarschijnlijk toch een iets andere rol dan de meesten denken.

Enkele dagen geleden schreven wij [in een artikel](#) hoe bronnen van Kevin Annett van [ITCCS](#) hadden bevestigd dat de paus in het geheim enkele uren in Straatsburg was geweest voor een ontmoeting met Russische en Nederlandse diplomaten.

Wat was de werkelijke reden van die ontmoeting en welke rol speelt Nederland in dit alles? Gezien de tijdslijn en de daarop volgende gebeurtenissen zal die ontmoeting ongetwijfeld te maken hebben gehad met de nu gesloten overeenkomst tussen Rusland en Turkije.

Als we dan in ogenschouw nemen dat de Nederlandse overheid in een pijnlijke spagaat zit dan wordt het interessant en liggen al deze bezoekjes voor de hand.

Aan de ene kant is Nederland een trouwe vazal van Amerika en zouden we dus nooit iets (kunnen) beslissen tegen de belangen van Amerika in. Deze deal tussen Turkije en Rusland is niet in het belang van Amerika. Anderzijds worden we aan alle kanten gechanteerd door de Turkse overheid. Die chantage heeft dan weer alles te maken met de voormalig Secretaris Generaal (SG) van Justitie, Joris Demmink en bovendien dat Nederland ook politiek geïnfiltreerd is door de Turkse mafia (Grijze Wolven). De relatie tussen Nederland en Turkije is een schimmige en doorspekt van tegenstrijdigheden.

Zo schreven wij in [een artikel eerder dit jaar](#) :

Er is achter de schermen een onvoorstelbaar groot belang om deze voormalig SG uit de wind te houden. De enige reden kan welhaast niets anders zijn dan dat Demmink zóveel op zijn kerfstok heeft en tegelijkertijd zóveel weet over invloedrijke lieden in ons land, dat men het zich onder geen enkele voorwaarde kan veroorloven hem aan te pakken. Hij zal dan namelijk waarschijnlijk gaan zingen als een kanarie; iedereen zoekt dekking.

Turkije schijnt in het bezit te zijn van spijkerhard bewijs dat Demmink zich in Turkije schuldig maakte aan het misbruiken van minderjarigen. Dit materiaal schijnt door Turkije gebruikt te zijn om Nederland ertoe te dwingen de Turken een plezier te doen en de Koerdische zakenman (Baybasin) het zwijgen op te leggen.□

Is Nederland gechanteerd om achter de schermen, samen met Russische diplomaten en de paus, de net getekende overeenkomst met Rusland doorgang te laten vinden? Is er een douceur voor Nederland in de deal opgenomen?

Wat er precies achter de schermen plaatsvindt, blijft speculeren, maar feit is wel dat Rusland en Turkije een historische overeenkomst hebben getekend waardoor ineens de stukken op het spelbord weer heel anders staan opgesteld.

[RT News 1](#)

[RT News 2](#)